

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/1073/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119319389
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119319389.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Z. W. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, U.-Y. J., proti povinnej: H. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, XXX XX U.-Y. J., o vymozenie pohľadávky vo výške XXX,XX eur s príslušenstvom, vedenej u súdnej exekútorke: Mgr. Angelika Slopovská, Exekútorský úrad so sídlom Námestie SNP 13, 811 06 Bratislava 1, pod sp. zn. 152EX 212/19, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/1073/2019 zo dňa 20. decembra 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/1073/2019 zo dňa 20. decembra 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 16.06.2019 domáhal od povinnej vymozenia pohľadávky vo výške 526,55 eur s príslušenstvom na základe vykonateľného exekučného titulu - uznesenie Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 18C/56/2012 zo dňa 14.03.2019. Dňa 02.08.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdnu exekútorku.

Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 48Ek/1073/2019 zo dňa 20.12.2019 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1-2, § 61l ods. 2-3 Exekučného poriadku a vecne tým, že povinná nepreukázala súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinná svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnila tým, že jej nie je známe, na podklade čoho vymáhaná pohľadávka oprávneného v sume 526,55 eur vznikla, keďže žalovaným vo veci sp.zn. 18C/56/2012 je oprávnený z tohto exekučného konania, pričom vo veci sp.zn. 18C/56/2012 podala dňa 20.2.2013 návrh na nariadenie predbežného opatrenia - „zákazu odstavenia od prívodu vody do bytu na I. poschodí a zdržania sa akýchkoľvek schválností, vyhrážok a iných vecí na kľudné bývanie navrhovateľke s rodinou“. Oprávnený sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyjadril tak, že jej návrh považuje za nedôvodný, keďže po vzniku exekučného titulu nenastali žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, exekučný titul nebol zrušený a ani tu nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu; povinná bola účastníkom základného konania a preto musí mať vedomosť o tom, že súdy rozhodli rozsudkom v jej neprospech, pričom námietky uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie mala uplatňovať v základnom konaní. Súd v napádanom rozhodnutí konajúc vyšším súdnym úradníkom dospel k záveru, že v základnom konaní bola povinnej ako žalobkyni uložená povinnosť nahradiť trovy oprávnenému (žalovanému), pričom exekučný súd nemá právomoc preskúmať priebeh konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, pričom prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 2041/2007 zo dňa 25.02.2009. Exekučný súd nie je oprávnený zrušiť, zmeniť exekučný titul a nemôže ani na neho neprihliadať, pretože exekučné konanie nie je ďalším opravným konaním, ale je to konanie, v

ktorom sa plnenia priznané exekučnom titulom vymáhajú a nemôže ani posudzovať dôvodnosť, alebo nedôvodnosť práva priznaného v exekučnom titule s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 3CoE/275/2014 zo dňa 15.04.2015. Pokiaľ povinná chcela zvrátiť účinky exekučného titulu a žiadala preskúmať konanie, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže tak urobiť v rámci exekučného konania, ale len prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov, resp. mala ich uskutočniť v rámci riadnych opravných prostriedkov v konaní, ktoré viedlo k vydaniu exekučného titulu tak, aby predmetný exekučný titul nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Povinná predložila súdu dokumenty aj prílohy, ktoré nemajú žiadnu relevanciu ku konaniu, v ktorom sa rozhoduje o skutočnosti, či exekúcia bude alebo nebude zastavená.

Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podala povinná v zákonom stanovenej lehote dňa 09.01.2020 sťažnosť, ktorou žiadala zastaviť exekúciu a zastaviť vykonávanie zrážok zo starobného dôchodku, pretože exekúciu považuje za neoprávnenú s tvrdením, že oprávnenému ako správcovi bytového domu nedlhuje nič. Sťažnosť odôvodnila tým, že exekučný titul považuje za neplatný a exekučné konanie za nezákonné a predčasné z dôvodu, že voči exekučnému titulu podala odvolanie, pričom o ňom nebolo doteraz rozhodnuté. Opätovne, ako v návrhu na zastavenie exekúcie, odkázala na návrh na vydanie predbežného opatrenia vo veci sp. zn. 18C/56/2012. Voči rozsudku vo veci sp. zn. 12C/158/2013 podala dovolanie a preto exekučný titul nemohol nadobudnúť právoplatnosť, pretože nebolo konané o podanom návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Oprávnený sa k sťažnosti povinnej vyjadril tak, že navrhuje sťažnosť povinnej odmietnuť ako nedôvodnú pre nespĺnenie zákonných obsahových podmienok sťažnosti, keď povinná vo svojom podaní neuvádza odôvodnenie, pre ktoré údajnú sťažnosť podáva. Povinná neuvádza žiadne právne relevantné skutočnosti vo vzťahu k exekučnému konaniu, povinná iba tvrdí, že nesúhlasí so zrážkami dlžnej sumy z dôchodku, čo samo o sebe však nie je dôvodom na podanie sťažnosti. Povinná má v exekučnom konaní možnosť uspokojiť pohľadávku aj iným spôsobom, napríklad výťažkom z predaja, či z príjmu z prenájmu pozemkov a rodinného domu v k.ú. Sobrance, ktoré povinná nevyužíva, pretože povinná býva v 3 a 1 izbovom byte v centre Bratislavy. Povinná žiadala zastaviť exekúciu z dôvodu, že oprávnenému nič nedlží, avšak na svoje tvrdenie nepredložila žiaden dôkaz o úhrade. Povinná uvádza, že dňa 30.11.2019 podala dovolanie voči rozsudku č.k. 12C/158/2013-303 zo dňa 08.04.2016, avšak oprávnený nie je účastníkom uvedeného súdneho konania a podanie dovolania po uplynutí lehoty na jeho podanie je zjavne neúspešné. Povinná musí mať vedomosť, že exekučný titul má pôvod v súdnom konaní, ktoré bolo právoplatne ukončené, právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku ako aj exekučného titulu potvrdil súd a uvedené rozhodnutia boli povinnej riadne doručované. Svoje vyjadrenie doplnil o predloženie uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/112/2014-72 zo dňa 21.4.2014 o odmietnutí odvolania povinnej voči zamietnutiu návrhu povinnej na nariadenie predbežného opatrenia (uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 18C/56/2012-46 zo dňa 4.3.2013) a preto tvrdenia povinnej, že súdy nerozhodli o jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sú nepravdivé.

Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. Na úvod súd poznamenáva, že sa nestotožnil s názorom oprávneného, že by mal súd sťažnosť povinnej odmietnuť z dôvodu absencie odôvodnenia sťažnosti, pretože súd v sťažnostnom konaní vyhodnotil, že sťažnosť povinnej obsahuje dôvody, pre ktoré povinná nesúhlasí s vedením exekúcie, čím nepriamo nesúhlasí s právnym názorom vyššieho súdneho úradníka pri zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany povinnej uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade súd konajúc vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň dostatočne právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na argumentáciu povinnej prezentovanú v sťažnosti a na zvýraznenie správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vyporiadaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

Povinná svoju sťažnosť smerujúcu k zastaveniu exekúcie odôvodnila viacerými dôvodmi, jednak tým, že voči oprávnenému nemá žiaden dlh, ďalej tým, že proti rozsudku v konaní sp.zn. 18C/56/2012 podala odvolanie, čím podľa nej exekučný titul nemohol nadobudnúť vlastnosť vykonateľnosti, ďalej podaním dovolania voči rozsudku č.k. 12C/158/2013-303 zo dňa 08.04.2016 a návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. Súd v sťažnostnom konaní k jej dôvodom uvádza, že ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinná, ako nositeľka dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa nej, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Povinná však na svoje tvrdenie, že oprávnenému nič nedlží, nepredložila žiaden dôkazný prostriedok, čím neuniesla dôkazné bremeno. Exekučným titulom v tomto konaní je rozhodnutie o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania spolu vo výške 526,55 eur, na ktorých úhradu bola zaviazaná povinná v prospech oprávneného. Voči exekučnému titulu nebola podaná sťažnosť a preto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.04.2019 a stalo sa vykonateľným dňa 27.04.2019. Ako vyplýva aj z exekučného titulu, povinná sa v konaní sp.zn. 18C/56/2012 žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 09.03.2012 domáhala určenia neplatnosti zálohového mesačného predpisu platieb vo výške 279,68 eur, pričom súd v spore rozhodol rozsudkom č.k. 18C/56/2012-317 zo dňa 15.06.2017, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %; rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 04.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/146/2018-383 o dňa 25.7.2018. S poukazom na uvedené sú preto irelevantné tvrdenia povinnej, že voči rozsudku vo veci sp.zn. 18C/56/2012 podala odvolanie, keďže o predmetnom odvolaní už bolo rozhodnuté odvolacím súdom, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pričom exekučný titul vznikol až následne ako rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o výške trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania. Voči exekučnému titulu povinná nepodala sťažnosť. Skutočnosť, ak sa povinná subjektívne nestotožňuje so závermi a právnou argumentáciou súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, neznamená že jej tvrdenia bude opätovne preskúmať aj exekučný súd, keďže ako správne vyhodnotil vyšší súdny úradník v napádanom rozhodnutí, exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou, ani nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule. Ochrana hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, čiže či ide o základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne. Rozsah prieskumnej činnosti

exekučného súdu je obmedzený len na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Čo sa týka povinnou tvrdeného dovolania voči rozsudku č.k. 12C/158/2013-303 zo dňa 08.04.2016, súd k tomuto poznamenáva, že uvedené nemá žiaden súvis s týmto exekučným konaním, ani žiaden vplyv na exekučný titul, na podklade ktorého je vymáhaná pohľadávka v tomto exekučnom konaní, keďže oprávnený nie je účastníkom uvedeného konania, pričom uvedené konania navzájom spolu nesúvisia. Ani tvrdenia povinnej o podaní návrhu na vydanie predbežného opatrenia vo veci sp.zn. 18C/56/2012 smerujúce k „zákazu odstavenia od prívodu vody do bytu na I. poschodí a zdržania sa akýchkoľvek schválností, vyhrážok a iných vecí na kludné bývanie navrhovateľke s rodinou“ nemožno považovať za relevantný dôvod vedúci k zastaveniu exekúcie, navyše ako správne poukázal oprávnený, uvedený návrh povinnej na nariadenie predbežného opatrenia bol súdom prvej inštancie právoplatne zamietnutý. K povinnej namietanému vykonávaniu zrážok súdnou exekútkou zo starobného dôchodku povinnej súd uvádza, že spôsob výkonu exekúcie v zmysle Exekučného poriadku určuje súdna exekútko pri rešpektovaní princípu primeranosti. Exekučný titul, predložený súdu v tomto exekučnom konaní je právoplatný a vykonateľný. Povinná nepreukázala, že splnila povinnosť vyplývajúcu jej z exekučného titulu a preto súd konštatuje, že exekučné konanie bolo zo strany oprávneného začaté dôvodne. Vychádzajúc zo skutočnosti, že povinná neuviedla a nepreukázala v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/1073/2019 zo dňa 20.12.2019 ako nedôvodnú zamietol.

O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli oprávneným uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.